

politikasını” ve “irticai ve bölücü” akımlara karşı aldığı tedbirleri eleştirerek, kişilerine müdahale etmekte kalmayıp, Büyük Önder Mustafa Kemal ATATÜRK’ün **“Önder”** kişiliği ile **“İlkelerinin”** on yıllardan beri bunalımda olduğunu ifade etmektedir(Ek; 71).

Bu görüşlere benzer düşüncelere yine Konrad Adenauer Vakfı Derneği’nin Dr. Wulf SCHÖNBOHM’dan önceki sözde temsilcileri Marx Georg MEIER ve Lars Peter SCHMİDT’de sahiptir. Bu ikilinin ortak kaleme aldıkları “Türk burjuva partileri ve Refah Partisi” başlığı ile Konrad Adenauer Vakfı Derneği’nin aylık dergisinde yayımlanan makalede “CHP, 1960’a kadar tek parti döneminin bayraktarı olup o dönemden kaynaklanan antidemokratik laiklik anlayışını bugün dahi ısrarla ve inatla sürdürmektedir.

Orta sağ partilerin hak ve özgürlükleri savunma noktasından ne denli uzaklaştıkları, -bu gelişmenin bariz bir sonucu olarak- laiklik anlayışlarında görülebilir. Orta sağ ve orta sol partilerin propagandasını yaptıkları laiklik birbirinin aynı gibidir. Savunulan model, laikliğin evrensel bir anlayışı değil, tek parti egemenliği döneminin antidemokratik laiklik anlayışdır.

Refah Partisi’ni anlayabilmek için, onun sosyal, ekonomik ve kültürel tabanını tanımak gereklidir. Kültürel açıdan Refah Partisi, sadece zorla laikliğin dayatılmasına ve İslam dininin ezilmesine yol açan batılılaşmaya muhalefeti politik hedef edinen tek Türk Partisidir.”⁷ şeklindeki ifadeleri apaçık ortadadır(Ek; 72).

Ancak, Konrad Adenauer Vakfı Derneği’nin sözde Türkiye Temsilcileri tarafından Türkiye hakkında bu denli olumsuz görüşlerini genel merkezinin Almanya’da yayımlanan dergide dile getirmeleri, doğrudan doğruya Almanya’da yaşayan ve gurbette olmalarının doğal sonucu olarak milli ve manevi duyguları daha yoğun olan Türklere yönelik olduğu açıktır. Çünkü, Türkiye’de din ve dindar eziliyor mesajları ile Türkiye Cumhuriyeti Devleti’ne ve ordusuna karşı kin ve nefret duyguları oluşturmak, öz değerlerinden uzaklaştırmak ve Almanya’nın vatan olarak benimsenmesini sağladıktan sonra, bunların çocuklarının Türkiye ile irtibatlarını keserek, asimilasyona tabi tutmayı hedefledikleri ortadadır. Bu niyetlerini, Konrad Adenauer Vakfı Derneği Sözde Türkiye Temsilcisi Dr. Wulf SCHÖNBOHM Almanya’da yayımlanan “DIE WELT” isimli yayının 04 Ağustos 1999 tarihli nüshasında “...Mutlaka Türkiye’nin Avrupa Topluluğu üyeliğine karşı çıkanların bazılarında iç siyasal düşünceler de rol oynamaktadır. Almanya’daki Türklerin entegrasyonlarının ne yazık ki pek başarılı olmadığı ve her iki tarafında bu yönde daha fazla çaba göstermesi gerektiği tecrübesi de buna aittir. Türk Devleti de, Almanya’da sürekli kalmak isteyen Türklerin Alman toplumuyla, dilleriyle, kültür ve gelenekleriyle özdeşleşmelerine çalışmalıdır. Bu “Türklüğe ihanet” olarak algılanmamalıdır.” şeklinde açıkça ifade etmektedir(Ek; 73,73/a).

Dışarıda bu denli açık ifadeler kullanılırken, Dr. Wulf SCHÖNBOHM, yukarıda bahse konu olan toplantıda **“Bu seminer Türkiye’de oldukça zor bir politik durum içinde gerçekleşiyor.”** sözleriyle 28 Şubat sürecinde Türk Milletinin irticai ve bölücü akımlara karşı hassasiyetinin bilincinde olduğundan mı yoksa zararlı faaliyetlerinin dikkat çekmesinden çekindiği için mi? Büyük ihtimal ikincisinden dolayı eleştirilerinin dozunu yüksek tutmadığı anlaşılmaktadır.

Aynı toplantıda konuşmacı olan Şarkiyat(Orient) Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Udo STEINBACH’ın **“Laiklik Güvencesi olarak Türk Silahlı Kuvvetleri”**⁸ konulu konuşmasında özetle “...Ordu zaman zaman modernleşmenin öncüsü oldu, bazen tutucu oldu, özellikle 1980’de vatan kurtarıcısı oldu. Ancak ordunun üç yıllık iktidarının sonunda 1983 seçimlerinde Türk seçmeni orduya karşı oy kullandı. Turgut Özal’ı iktidara getiren seçim sonuçları, 1982’den beri devlet başkanı olan cunta lideri Kenan Evren’in isteğinin tersiydi. Ordu ile kamuoyu arasındaki ilişki daima ikili bir özellik taşıdı; kamuoyu orduya sürekli olarak olumlu gözle bakmadı. 1983 ve Özal’ın ölüm yılı olan 1993’teki ordu ile Turgut Özal arasındaki gerginlikler buna birer örnektir. Ordu neyi “kurtarmak” istiyor? Neyi korumak istiyor? Kemalist reformlara, devrimlere ve dönüşümlere bakacak olursak, bir noktada hepimiz aynı düşüncede olduğumuzu görürüz...” sözleri,hiçbir yoruma ihtiyaç olmayacak derecede Türk

⁷ Tamer BACINOĞLU’nun Alman Parti Vakıflarının yurtdışı faaliyetleri ve KAV(Konrad Adenauer Vakfı Derneği) konulu makalesi.

⁸ Konrad Adenauer Vakfı Derneği tarafından yayımlanan -Atatürk Devrimleri, Kemalizmin Dünü, Bugünü ve Yarınları konulu- XIII. Türk-Alman Gazetecilik Semineri isimli kitap ss. 82-89